

بررسی مکانیسم مقاومت دارویی نسبت به ایزونیازید در مایکو باکتریوم توبرکلوزیس از دیدگاه ژنتیک ملکولی

ایرج پاکزاد،* فرید عزیزی جلیلیان*

چکیده

مایکو باکتریوم توبرکلوزیس یکی از عوامل مهم مرگ و میر در جوامع بشری می باشد عقیده بر این است که $\frac{1}{3}$ جمعیت جهان آلوده به این باکتری بوده و هر سال ۸ میلیون نفر به تعداد افراد آلوده اضافه می شود و ۳ میلیون نفر نیز در اثر ابتلا به سل از بین می روند هر چند زمانی گمان می رفت تا پایان قرن بیستم سل ریشه کن خواهد شد ولی با بروز مقاومت دارویی و شیوع بیماری ایدز ریشه کنی این بیماری مشکل تر از گذشته شد. مقاومت دارویی توسط مکانیزم های مختلفی از جمله جهش در ژنوم باکتری ها ایجاد می شود. مقاومت به ایزونیازید با ایجاد جهش در ژن های *kat G* ، *glf* ، *inh A* ، *akpc* مقاومت به ریفامپین با جهش در ژن *rpoB* مقاومت به استرپتومايسين با موتاسيون در ژن *rpsL* و *rrs* و مقاومت به کوانیولون ها با جهش در ژن *gyrA* صورت می گیرد.

واژه های کلیدی: مایکو باکتریوم توبرکلوزیس، مقاومت دارویی، سل، ایزونیازید، ریفامپین،

مقدمه

مایکو باکتریوم توبرکلوزیس باکتری داخل سلولی اختیاری می باشد که عامل ایجاد بیماری سل در انسان است. اولین بار ماهیت بیماری به وسیله ویلمین در سال ۱۸۶۵ شناخته شد و او مسری بودن بیماری را ثابت کرد. در سال ۱۸۸۲ این باکتری توسط رابرت کخ کشف گردید و بدین جهت آن را باسیل کخ می نامند. انسان میزبان اصلی باسیل سل بوده و این بیماری از طریق سرفه و خلط از افراد مسلول به افراد سالم منتقل می شود [۱]. با کشف داروهای ضد سل از قبیل استرپتومايسين، ایزونیازید، ریفامپین، اتامبوتول و سایر داروها میزان سل در کشورهای پیشرفته شدیداً کاهش یافت. با کاهش میزان بیماری با استفاده از داروهای ذکر شده امید

می رفت که تا آخر قرن بیستم این بیماری ریشه کن شود ولی افزایش تعداد موارد جدید بیماری سل در کشورهای پیشرفته طی سال های اخیر این امید را به یاس تبدیل کرد. زمینه های افزایش تعداد موارد جدید بیماری را ناشی از بروز ایدز، کاهش سطح بهداشت و مراقبت های اجتماعی از افراد بی بضاعت، افزایش فقر، گسترش اعتیاد و از همه مهم تر بروز مقاومت دارویی در باکتری می دانند.

ظهور مقاومت دارویی یک نگرانی جدی بهداشتی می باشد، اما ظهور سوشهای مقاوم به چندین دارو بسیار نگران کننده تر است.

امروزه تعداد کمی از داروها علیه مایکو باکتریوم توبرکلوزیس موثر هستند. حدود ۱۳ درصد موارد جدید بیماری حداقل به یکی از داروهای ایزونیازید، ریفامپین، استرپتومايسين، اتامبوتول، و پیرازینامید و ۳/۲ درصد هم به ریفامپین و هم به ایزونیازید مقاوم هستند [۲، ۳ و ۴ و ۵].

* دانشجوی PHD باکتری شناسی دانشگاه تربیت مدرس
** دانشجوی MSC ویروس شناسی دانشگاه تربیت مدرس

مواد و روشها

امروزه جهت استاندارد کردن درمان و مشخص کردن تاثیر درمان از استراتژی درمان کوتاه مدت با نظارت مستقیم استفاده می شود. داروهای درمان سل براساس میزان تأثیر و سمیت در دو خط قرار می گیرند. در خط اول ایزو نiazid، ریفامپین، استرپتومایسین، پارآمینوسالیسیلیک اسید قرار گرفته و در خط دوم اتیون آمید، سیکلوسرین، پیرازین آمید، کاپرئومایسین، یوماسین، پروتیون آمید، یتاستازون و احتمالاً کانامایسین می باشند. داروهای خط اول نسبت به خط دوم موثرتر بوده، سمیت کمتری دارند. امروزه جهت درمان سل از چهار داروی ایزونیاژید^۱، ریفامپین، اتامبوتول و پیرازین آمید به مدت دو ماه و متعاقب آن درمان با ایزونیاژید و ریفامپین به مدت ۴ ماه استفاده می شود.

یافته های پژوهش

مکانیسم های مقاومت دارویی در باکتری ها

۱- تولید آنزیم های غیر فعال کننده داروها که بهترین مثال آن بتا لاکتامازها می باشد. مایکوباکتریوم توبرکلوزیس با تولید آنزیم بتا لاکتاماز به طور ذاتی در مقابل داروهای بتالاکتام مقاوم می باشد.

۲- جهش در جایگاه هدف دارو (جهش در آنزیم هایی که دارو را فعال می کنند یا آنزیم هایی که خود هدف دارو هستند) بیشتر این نوع مکانیسم ها در ایجاد مقاومت دارویی مایکوباکتریوم توبرکلوزیس معمول می باشد.

۳- تغییر در غلظت درون سلولی دارو، این مکانیسم به سه صورت انجام می شود:

الف- ترشح فعال دارو به خارج از سلول باکتری^۲

ب- کاهش نفوذ پذیری^۳ دارو

ج- کاهش جذب^۴ دارو

کاهش جذب دارو و نفوذ پذیری به درون سلول، متغیر بسیار مهمی درمقاومت دارویی می باشد. انتقال ژن مقاومت از طریق *Transposon* , *Episomal* , *plasmid* به داخل مایکو باکتریوم توبرکلوزیس تاکنون اثبات نشده است، هر چند این مکانیسم ها برای کسب مقاومت دارویی در دیگر باکتریها معمول است [۲،۳،۴].

اساس ژنتیک مقاومت در مایکوباکتریوم ها اولین بار در مایکوباکتریوم فورچوتیوم^۵ شناسایی شد. در این باکتری مقاومت به سولفانامیدها توسط آنزیم های غیر فعال کننده دارو که ژن کد کننده آن ها بر روی عناصر قابل انتقال قرار دارند رخ نمی دهد.

مکانیسم مقاومت به ایزونیاژید ایزونیکوتینیک اسید هیدرازید موسوم به ایزونیاژید می باشد. وزن مولکولی آن ۱۳۷ دالتون و مولکول آن محلول در آب می باشد. ساختمان این مولکول شبیه به پیریدوکسین (Vitamin B6) است.

اولین بار در اوایل قرن بیستم ایزونیاژید ساخته شد ولی تا سال ۱۹۵۰ به عنوان داروی ضد سل به کار نرفت. ایزونیاژید و ریفامپین ستون فقرات شیمی درمانی جهانی بر علیه مایکوباکتریوم توبرکلوزیس می باشد. کمپلکس مایکو باکتریوم توبرکلوزیس به این دارو خیلی حساس می باشد. MIC^۶ حداقل غلظت بازدارنده ایزو نiazid برای سوش های حساس مایکوباکتریوم توبرکلوزیس ۰/۰۲-۰/۰۵٪ و برعکس ایزونیاژید در محیط خارج از بدن یا آزمایشگاه^۷ بر ضد اکثر ایزوله های کمپلکس *M. avium* (and *M. intracellular*) MAC^۸ غیر فعال می باشد.

1- Isoniazid= INH
2- EFFLUX
3- Permeability
4- uptake
5- Mycobacterium-Furtuitum6

6- Minimum Inhibitory Concentration
7- invitro
8- Fragility
9- viscosity
10- Hydrophobity

بروک و هم کارانش در سال ۱۹۵۴ مشاهده کردند که در میکرو ارگانیزم های مقاوم به ایزونیازید فعالیت کاتالاز پراکسیدازی آن کاهش یافته است. و محققین دیگر نیز دریافتند که در میکروارگانیزم های مقاوم بین MIC ایزونیازید و فعالیت کاتالاز رابطه معکوس وجود دارد. عقیده بر این است که آنزیم های کاتالاز پراسیداز باعث تبدیل فرم غیر فعال ایزونیازید به فرم فعال می شود. ترانسفورماسیون ژن Kat G به ایزوله های مقاوم مایکوباکتریوم موجب ایجاد حساسیت مجدد به ایزونیازید در آن ها گردید. این نتیجه تأکید کرد که فرآورده های پروتئینی ژن Kat G در عملکرد ایزونیازید نقش دارد. هم چنین مشاهده شد که $\frac{1}{3}$ ایزوله های بسیار مقاوم با MIC بیشتر از $5.3 \mu\text{g}/\text{ml}$ ($\text{MIC} > 5.3 \mu\text{g}/\text{ml}$) ژن Kat G گروموزومشان حذف شده است.

محققین دیگر نتیجه گرفتند که در تعداد زیادی از سوش های مقاوم مایکوباکتریوم توپرکلوزیس در ژن Kat G بدون حذف کامل آن جهش صورت گرفته است. این محققین با آنالیز سوترن^۲ ملاحظه کردند که اغلب سوش های مقاوم به ایزو نیازید ظاهراً دارای ژن سالم Kat G می باشند. ولی سطح فعالیت کاتالاز پراکسیداز در این ها کاهش یافته بود. آنزیم بیان شده از ژن جهش یافته Kat G نسبت به آنزیم سالم دارای فعالیت کاتالاز پراکسیدازی کمتری، هم از لحاظ عملکرد و هم از لحاظ تمایل^۳ به ایزونیازید می باشد. محققین نتیجه گرفتند که مقاومت به واسطه ژن Kat G یا به صورت حذف کامل ژن و یا به صورت جهش در این ژن می باشد. جهش در این ژن بیشتر به صورت موتاسیون اشتباهی^۴ و سایر انواع جهش ها می باشد. چندین نوع

در مورد مکانیزم عمل ایزونیازید چندین فرضیه وجود دارد:

۱- ایزونیازید یا متابولیت های آن، سنتز اسید میکولیک را بلوکه می کنند، دلایلی که بر این فرضیه ذکر می کنند (جدا از جنبه های مولکولی) عبارتند از:

الف- افزایش شکنندگی^۵ سلول های مایکو باکتریوم

ب- افزایش غلظت^۱ درون سلولی

پ- کاهش آب دوستی^۱ سلولی

ت- از دست دادن خاصیت مقاومت به اسید

۲- تولید رادیکالهای آزاد ناشی از واکنش بین ایزونیازید و کاتالاز پراکسیداز

۳- ایزونیازید در متابولیسم NAD اختلال ایجاد می کند که منجر به اثرات چند گانه در متابولیسم انرژی و سنتز ماکرو مولکول های سلولی می شود.

۴- ایزو نیازید یک همگن^۱ متابولیتی (آنتی متابولیت) برای دو ویتامین نیکوتین آمید و پیریدوکسین می باشد. این دارو به آنزیم های تبدیل کننده ویتامین های ذکر شده به مولکول های مفید، متصل شده و آن ها را غیر فعال می کند.

۵- مهار غیر اشباع شدن در فرایند سنتز اسیدهای چرب و مهار طویل شدن اسیدهای چرب و هیدروکسی لیپیدها ضمناً این دارو نقش باکتریو استاتیک دارد. ژن هایی که احتمالاً در ایجاد مقاومت به ایزونیازید نقش دارند عبارتند از: Kat G, Inh A, gl F, ah pc [۴,۶,۷].

بحث و نتیجه گیری

ژن Kat G : این ژن شامل ۲۳ جفت باز بوده و یک پروتئین با وزن مولکولی ۸ کیلو دالتون را کد^۵ می کند. این پروتئین یک ترکیب کاتالاز پراکسیداز می باشد. میدل

1- Analogous

2- Southern

3-- Affinity

4- Missense Mutation

5- Amino Terminal

جهش به صورت غالب در ناحیه کد کننده نیمه آمینی^۵ پروتئین کد شده توسط ژن Kat G وجود دارد. معمول ترین جهش، تغییر $CGG \rightarrow CtG$ می باشد که منجر به جا به جایی $Arg \rightarrow leu$ در جایگاه ۴۶۳ است. انواع دیگر موتاسیون شامل تبدیل $GTG \rightarrow GCG$ (موقعیت اول پروتئین $Fe-Met \rightarrow Alu$) و $GAC \rightarrow GCC$ (Thr \rightarrow Pro در موقعیت ۲۷۵). و $AGC \rightarrow ACC$ (Ser \rightarrow Thr در موقعیت ۳۱۵) و $CTG \rightarrow ATG$ (leu \rightarrow Met در موقعیت ۵۸۷) می باشد. در تعداد دیگری از سوش هایی که بررسی شد حذف ۱۲ جفت باز رخ داده بود که منجر به حذف اسید آمینه ۱۲۳-۱۲۰ پروتئین گردید. در پژوهش های دیگر در یک سوش مقاوم مشاهده گردید که دارای جا دادن^۱ یک قطعه ۳ جفت باز (CAT، که کد کننده Ile است) بین کرون های ۱۲۵ تا ۱۲۶ بوده در این مورد اخیر فعالیت کاتالاز بر اکسیداز تا حدود ۹۰ درصد کاهش یافته بود. البته تعداد دیگری از موتاسیون ها در ژن KatG رخ داده بود که هیچ گونه تأثیری بر روی عملکرد آنزیم کاتالاز بر اکسیداز نداشت مانند جایگزینی $Arg \rightarrow Leu$ در جایگاه ۴۶۳ [۲۰۸].

لوکوس INHA

همان طور که ذکر شد ژن KatG به طور واضح با مقاومت به ایزو نیازید مرتبط می باشد. در تعدادی از نمونه های مقاوم به ایزو نیازید ژن KatG بدون هیچ گونه موتاسیونی و به طور طبیعی وجود دارد. بنابراین می بایست ژن های مقاوم دیگری وجود داشته باشد. لازم به ذکر است که کاتالاز که توسط ژن KatG کد می شود یکی از اجزای مکانیسم دفاعی اکسیداتیو باکتری بوده و در پاسخ به فشار اکسیداتیو ناشی از واسطه های فعال اکسیژنی در ماکروفازها القاء گردیده و باکتری را در مقابل کشتار اکسیداتیو محافظت می کند. لوکوس *inhA* از دو *open*

leading frame تشکیل شده که شامل *(ma)opr1* و ژن *inhA* می باشد. ژن *inhA* پروتئین، آنزیم *Fatty acyl enoylreductase* را کد می کند، که جزیی از تیپ II سیستم سنتز اسیدهای چرب می باشد. این پروتئین ۲۵/۷ کیلو دالتون وزن دارد. این پروتئین در مایکوباکتریوم توبرکلوزیس، مایکوباکتریوم بوییس و مایکوباکتریوم اسمگماتیس بیش از ۴۰ درصد شباهت با پروتئین *Envm* در *E. coli* و *Salmonella typhimurium* دارد عقیده بر این است که پروتئین *Envm* در احیای پروتئین *crotonyle-acyl carrier protein* و سنتز اسیدهای چرب نقش دارد. قابل توجه است که جایگزینی *Gly-ser* در موقعیت ۹۳، پروتئین *Envm* باکتری *E. coli* منجر به مقاومت *diazaboline* که یک مهار کننده بیو سنتز اسیدهای چرب فسفولیپید و لیپو پلی ساکارید است می گردد.

آزمایشات کلونینگ نشان داد که حضور *inhA* در مایکو باکتریوم اسمگماتیس برای ایجاد مقاومت به ایزو نیازید کافی می باشد. در ارگانیزم های مقاوم مشاهده شد که تغییر در یک باز $T \rightarrow G$ در جایگاه ۲۸۰ ژنوم موجب تبدیل $Ser \rightarrow Ala$ در جایگاه ۹۴ پروتئین *inhA* می شود. مشاهده گردید که این موتاسیون اشتباهی موجب مقاومت به ایزو نیازید و اتیون آمید شد [۴،۵،۸،۹،۱۰].

انواع دیگر موتاسیون در نواحی تنظیمی *inhA* و یا نواحی اتصال به ریبوزوم *inhA* mRNA می باشد. کینیک موتانت ۹۴ $inhA$ $ser \rightarrow Ala$ نسبت به سوش وحشی از نظر *kmg Vmax* متفاوت می باشد. ثابت میکائیلوس برای NADH در موتانت، ۵ برابر بالاتر از سوش وحشی است. تغییر در زنجیره های جانبی *inhA* و جا به جایی $ile \rightarrow Thr$ در موقعیت ۱۶ که در جایگاه اتصال آنزیم با NADH است در چندین سوش مقاوم دیده شده است. موتاسیون اشتباهی که منجر به جایگزینی $ser \rightarrow Ala$ در موقعیت ۹۴ و $ile \rightarrow Thr$ در موقعیت ۱۶ موجب

در سوش های مقاوم جا به جایی در مورد دو نوکلئوتید در جایگاه اتصال به ریبوزوم رخ می دهد. این ژن آنزیمی را کد می کند که در سنتز اسید میکولیک نقش دارد. این آنزیم می تواند یک هدف برای ایزو نیازید باشد که ملاحظه می شود در سوش های مقاوم، ژن این آنزیم در جایگاه اتصال به ریبوزوم دچار جهش گردیده است [۲،۱۲].

ژن *glf*

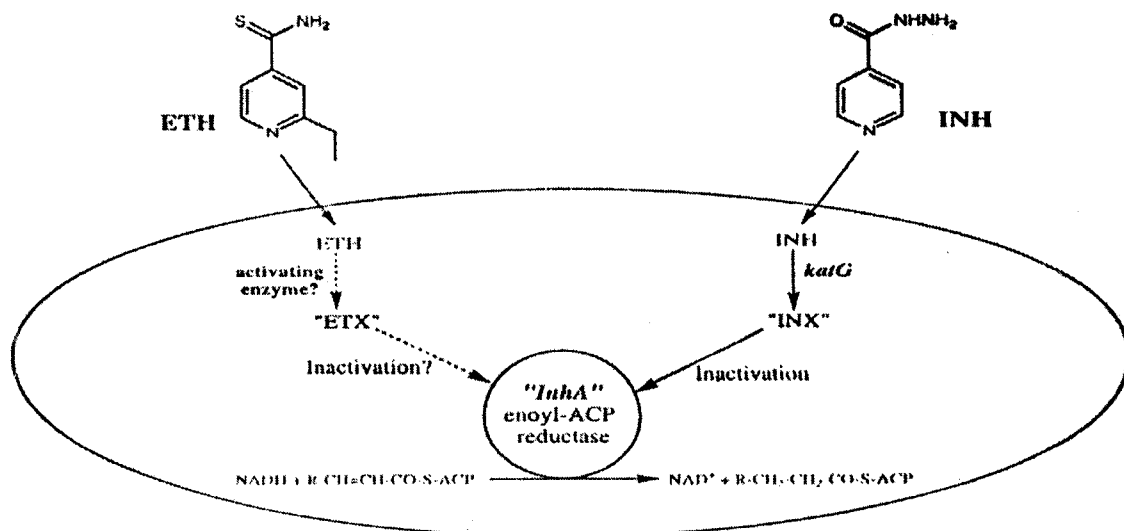
این ژن در مایکو باکتریوم توپرکلوزیس آنزیم *Glf* را کد می کند که تبدیل *udp-galactopyranose* را به *UDP-galactofuranose* کاتالیز می کند که این سوبسترای ساخت آرابینوگالاکتان می باشد که یک ترکیب اساسی دیواره سلولی مایکوباکتریوم ها است. افزایش بیان *Glf* موجب افزایش MIC ایزونیازید در مایکوباکتریوم بویس از 6^3 gr/ml به 8^3 gr/ml شده در مایکو باکتریوم توپرکلوزیس افزایش بیان *Glf* موجب ایجاد سویه ای می شود که نسبت به سویه والد دو برابر مقاوم تر هستند. احتمالاً *Glf* به ایزونیازید در حضور کوفاکتورهای مناسب به ایزونیازید فعال متصل می شود. از طرف دیگر *Glf* ممکن است ایجاد مقاومت به ایزونیازید نماید با توقف کوفاکتورهای NADH/NAD^+ می تواند بر روی فعال سازی ایزونیازید به وسیله *KatG* یا واکنش ایزونیازید با *inhA* تأثیر بگذارد و به دلیل این

کاهش تمایل آنزیم برای NADH می شود. تغییر کینتیک واکنش بین آنزیم و کوفاکتور و متعاقب آن اتصال فرم فعال ایزونیازید به آنزیم تغییر می کند نهایتاً موجب مقاومت به ایزو نیازید می شود. [۲].

ایزو نیازید در حضور NADH به آنزیم *inh* متصل می شود. در مطالعات دیگر مشخص شده که برای مهار *inhA* احتیاج به NAD^+ یا NADH می شود. *InhA* به NAD متصل می شود. و کمپلکس آنزیم-نوکلئوتید را تشکیل می دهد که هدف اصلی برای ایزونیازید می باشد. جهش در دومین اتصال به NADH موجب کاهش مراتب NADH به آنزیم و ایجاد مقاومت به ایزونیازید می شود. این مطالعه نشان می دهد. که نسبت درون سلولی NADH/NAD^+ می تواند بر روی فعال سازی ایزونیازید بوسیله *KatG* یا واکنش بین ایزو نیازید با *inhA* تأثیر بگذارد [۱۱]. (شکل ۱)

سوش های مرو دیپلوئید که دارای نسخه های چند گانه از *inhA* هستند، مقاومت مشخصی به مهار بیوسنتز اسید میکولیک توسط ایزو نیازید دارند [۲].

۱ *orf* پروتئینی با وزن $28/5$ کیلو دالتون را کد می کند. این پروتئین بیشترین شباهت را باکتو- اسپیل کاریر پروتئین ردوکتاز که توسط *FabG* در باکتری اشرفیشیا کلی کد می شود، دارد. این آنزیم در بیوسنتز اسید چرب نقش دارد و ژن آن دارای ۷۴۴ جفت باز می باشد.

شکل ۱ - مکانیسم عمل ایزونیازید

باکتری میکوباکتریوم توبرکلوزیس ژن کد کننده فاکتور نسخه برداری oxyr آن در اثر جهش دچار اختلال گردیده است. باکتریهای که در اثر ژن KatG یا حذف آن به ایزونیازید مقاوم شده اند، قاعداً باید در برابر شرایط اکسیداتیو درون سلول های ماکروفاژ از پای درآیند ولی مشاهده شد سوش های مقاوم به راحتی در داخل ماکروفاژها بقا پیدا می کنند. مشاهده شد ژن ahpc در این سویه ها شدیداً افزایش بیان پیدا کرده است و جای خالی فعالیت ژن KatG را پر نموده است و موجب بقای درون سلولی باکتری می شود [۷].

که آنزیم Gif احتیاج به FADH یا NADH و یا NADPH برای فعالیت دارد ممکن است از طریق تأثیر بر⁺NADH/NAD ایجاد مقاومت نماید [۱۱].
ژن ahpc الکیل هیدرو پروکسید ردوکتاز^۱ این ژن ahpc از ژن هایی است که بیان آن وابسته به ژن oxyr می باشد. همان طور که قبلاً ذکر شد ژن کاتالاز پراکسیداز جزء مکانیسم دفاعی اکسیداتیو است که در پاسخ به استرس اکسیداتیو القاء می شود و باکتری ها را در مقابل کشتار اکسیداتیومی محافظت می کنند [۷].

منابع

7- Inderlied B.C; and solfinger M, Antimicrobial Agents and susceptibility tests Mycobacteria, in: medical Microbiology; Ed. Murray. R.P.

wolfe London, 1994, chapter 119, pp: 1385-1390.

8- Musser M.J; Antimicrobial agent resistance, Molecular Genetic Insights; Clinical Microbiology Revie, 1995, Vol 8(4): 469-514

9- Musser M.J, and et al; characterization of the catalase peroxidase Gene (katG) and inh A locus in isoniazid Resistance and susceptible strain of mycobacterium tuberculosis by Auto mated DNA sequencing, Restricted Array of Mutatious Associated with Drug resistance;

Journal Infectious diseases, 1996, 173: 196-202

10- Quemard A. and et al; Enzymatic characterization of the target for Isoniazid in mycobacterium tuberculosis; Biochemistry, 1995, 34: 8235-8241

11- Rozwarski A, D and et al; Modification of the nadh of the Isoniazid Target (inhA) from M. tuberculosis. Science, 1998, 279, 98-102

12- zhang y and young D; Molecular genetics of drug resistance in mycobacterium tuberculosis, amolecular study; Lancet, 1994, 344: 293-298

۱- ادیب فر پرویز؛ میکروب شناسی پزشکی، چاپ سوم،

۱۳۷۱

2- Blanchard S.J; Molecular mechanisms of Resistance in Mycobacterium tyberculo sis. Annual Review Biochemistry; 1996, 65: 215-239

3- Basso A.L and et al; Mechanisms of Isoniazid Resistance in Mycobacterium tuberculosis : Enzymatic characterization of Enoyl Reductase mutants Identifed in Isoniazid Resistance clinical I solates; Journal Infections Disease. 1998, 175: 775-769

4- Black G.J; Microbiology princi ples and Explorations; 1999, pp: 340-366

5- chenp; and Bishai R.W, Novel selection for isoniazid (INH) Resistance Genes supports a Role for NAD-Binding proteins in Mycobacterial INH Resistance, Infection and immunity; 1998, 66(11): 5099-5106

6- Heym B, and et al; Effect of expression of the Alkyl Hydroperoxide Reductase Ahpc on the virulance and Isoniazid Resistance of mycobacterium Tuberculosis; Infection and Immunity, 1997, 65(4): 1395-1401

^۱ -Alkyl Hydroxy Proxide Reductase

Drug resistance mechanism towards Isoniazide in Myco bacterium Tuberculosis considering molecular genetics.

Pakzad I. , Azizi Jalilian F.

Abstract: Myco tuberculosis is an important death agent in human communities. It is believed that one third of world population are infected with this organism and 8 millions cases are added to this portion every year. It is also estimated that 3 millions die due to TB infection each year. Although TB was supposed to be eradicated by the end of twentieth century, the emergence of drug resistance and prevalence of AIDS made the task more difficult than before. Drug resistance is formed by different mechanisms such as mutation in bacterial genome. Resistance to Isoniazide by mutation in katG, inhA and glf genes, resistance to Rifampin by mutation in rpoB gene, resistance to Streptomycin by mutation in rpsi, rrb genes and resistance to Quinolons by mutation in gyrA gene are formed.

Key words: *Tuberculosis, drug resistance, Isoniazide, Rifampin.*